

Nr 22

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion om överlåtelse av AB Tipstjänst till Sveriges riksidrottsförbund.

(1:a avd.)

I en inom riksdagen väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, II: 384, av herr *Krönmark* har hemställts, att riksdagen måtte i princip besluta att AB Tipstjänst överlåtes till Riksidrottsförbundet samt att hos Kungl. Maj:t hemställas om utredning av formerna och tidpunkten för överlämnandet.

I finansplanen är statens inkomster på titeln tipsmedel beräknade till 135 milj. kr. för budgetåret 1967/68. För samma budgetår föreslås att 26,375 milj. kr. avsätts till fonden för idrottens främjande.

Frågan om riktlinjer för samhällets idrottspolitiska insatser är f. n. föremål för överväganden av 1965 års idrottsutredning. Utredningen torde emellertid inte ha i uppdrag att föreslå nya former för finansiering av idrottsverksamheten utan skall i huvudsak pröva inriktningen av det statliga stödet till idrotten och därmed sammanhängande frågor.

Den förevarande motionen har följande motivering.

Allmän enighet råder om den betydelse idrotten har i samhället. Det är inte blott genom att den befrämjar fysisk utveckling av människor i vår många gånger ganska onaturliga miljö — utan även genom den samhällsfostran som sker inom idrottens olika organisationer — som idrotten intar en särställning bland våra folkrörelser.

För statsmakterna gör idrotten tjänst som en icke föraktlig inkomstkälla. Visserligen var avsikten en gång att de pengar som flöt in via AB Tipstjänst skulle komma idrotten till godo, men för dagen torde det vara så, att ca en tredjedel av inkomsterna användes till stöd för idrotten. Samtidigt som staten tjänar stora summor på idrotten, får idrottsrörelsen hos statsmakterna begära anslag för sina behov. Dessutom utgår även betydande anslag från kommunerna. Storleken av dessa anslag torde sannolikt röra sig om ungefär samma summa som stödet från staten.

Ur många synpunkter skulle det vara av värde att idrotten fick en ekonomiskt självständigare ställning. En lösning för att åstadkomma detta vore att staten till Riksidrottsförbundet överläte AB Tipstjänst och att staten i

samband därmed slopade sina anslag till idrott. Det skulle innebära dels att idrottsrörelsen fick en självständigare ställning, dels att den också fick ökade resurser till sitt förfogande. Det skulle medföra att idrotten blev ekonomiskt helt självförsörjande och att kommunernas utgifter för dessa ändamål också skulle upphöra.

Utskottet

Den i förevarande motion föreslagna överlåtelsen av AB Tipstjänst till Svenska riksidrottsförbundet kan betraktas dels som en anslagsfråga genom att åtgärden i första hand torde avse att riksidrottsförbundet skall få disponera tipsmedlen för sin verksamhet, dels som en skattefråga, då staten härigenom skulle avstå från betydande inkomster av skattekaraktär.

Utskottet har främst att ta ställning till frågan från skattesynpunkt och får då först konstatera, att tipsmedlen sannolikt skulle inflyta även om tippningen inte hade något samband med den svenska idrotten. I sammanhanget behöver endast erinras om att en inte obetydlig del av tippningen avser utländsk fotboll. Det är enligt utskottets mening mest realistiskt att betrakta tippningen som en form av lotteri, vars popularitet självfallet har viss anknytning till det utbredda intresset för fotboll. Under dessa förutsättningar finns inte anledning förorda att samhällets stöd till idrotten skulle ske genom överlåtelse av ett företag med närmast fiskala uppgifter i stället för genom anslag, som prövats i sedvanlig ordning. Beträffande anslagsfrågan vill utskottet erinra om att 1965 års idrottsutredning har i uppdrag att avväga statens stöd till idrottsrörelsen och att dra upp riktlinjer för samhällets idrottspolitiska insatser.

Med det anförda avstyrker utskottet bifall till motionen.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,
att motionen II: 384 av herr Krönmark om överlåtelse av
AB Tipstjänst till Sveriges riksidrottsförbund icke måtte
föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 16 mars 1967

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Einar Eriksson, Tage Johansson, Enarsson, Erik Filip Petersson, Paul Jansson, Ottosson, Tistad, Stadling och Mattsson; samt

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås, Brandt, Asp, Andersson i Essvik, Eriksson i Bäckmora, Carlsson i Västerås, Hammarsten, Dahlgren och Öhvall.